

Fiskeridirektoratet

Høringsvar – Fiskeritillatelser, kvotetak og fordeling av strukturevinst

Norges Kystfiskarlag viser til Fiskeridirektoratets høringsnotat av 26. mars 2026 om ny forskrift om fiskeritillatelser og deltakelse i åpne fiskerier, samt forslag til forskrift om spesielle kvoteordninger og strukturevinst.

Høringsnotatet omhandler endringer som har vidtrekkende konsekvenser for kystflåtens rammebetingelser og for fordelingen av fellesskapets ressurser. Flere av forslagene har strukturpådrivende karakter, og må ses i sammenheng både med hverandre og med Stortingets vedtak fra behandlingen av kvotemelding 2. Vi vil i det følgende behandle de punktene i høringsnotatet hvor vi har konkrete innspill. Forslag som ikke er kommentert innebærer ingen merknader fra vår side og må anses som støttet.

1. Overordnede merknader

Norges Kystfiskarlag har gjennom landsmøtevedtakene i 2022 og 2024 vært tydelig på at videre strukturering må stoppes for å unngå ytterligere sentralisering av fiskerettigheter. Riksrevisjonens undersøkelse av kvotesystemet dokumenterer at den varierte flåtestrukturen er kraftig svekket, og at kystflåten mellom 15 og 21 meter er tilnærmet fraværende. Vi mener at flere av forslagene i denne høringen — særlig forslagene om endret kvotetak (4+2 og 5+3), strukturering av utskiftningstillatelser, redusert avkortning i reketrålfisket og endret fordelingsnøkkel for strukturevinst ved avkortning — samlet sett vil bidra til ytterligere strukturering. Vi mener dette er i strid med Stortingets signaler om at den minste og mellomstore kystflåten skal sikres gode rammebetingelser.

Vi vil videre påpeke at flere av forslagene framstår som lite konsekvensutredet og at høringsnotatet flere steder framstår som mer en gjengivelse av eksterne ønsker enn en selvstendig forvaltningsmessig vurdering. Høringsnotatet inneholder en rekke detaljerte tabeller med tall, men det er svært lite tekst som forklarer hvilke virkninger de foreslåtte endringene vil ha for flåtestruktur,

departementet vurdere konsekvensene av endringen særskilt, herunder hvilken betydning overgangen kan få for muligheten til å gjennomføre framtidige endringer i kvotesystemet.

3. Driftskrav (kapittel 2.2)

Norges Kystfiskarlag støtter prinsippet om å innføre et driftskrav også for fiskeritillatelser som i dag forvaltes som årlige deltakeradganger. Et reelt driftskrav er et viktig virkemiddel for å motvirke at fartøy driftes som «kvotebærere» — fartøy som i praksis aldri deltar i fiske, men som benyttes til å overføre kvoter mellom rederier. Slike fartøy bidrar verken til verdiskaping, sysselsetting eller råstoff til industrien, og deres tilstedeværelse svekker legitimiteten til kvotesystemet.

3.1 Dispensasjonsadgang ved strukturering

Norges Kystfiskarlag støtter ikke den brede dispensasjonsadgangen som er foreslått i § 8 andre ledd. Slik bestemmelsen er utformet, kan Fiskeridirektoratet gi dispensasjon fra driftskravet hvis tildelingen skjer i forbindelse med tildeling av strukturkvotefaktorer. Dette er etter vår vurdering en bakdør. I praksis betyr det at en eier kan holde tillatelsen passiv, og deretter strukturere den vekk på det tidspunktet driftskravet skulle ha slått inn. Dispensasjonsadgangen uthuler dermed selve formålet med driftskravet.

Dispensasjon bør bare gis i klart definerte og dokumenterbare situasjoner:

- Sykdom eller skade som krever langvarig rehabilitering, dokumentert med legeerklæring.
- Graviditet og foreldrepermisjon.
- Andre forhold utenfor rederiets kontroll, etter en konkret vurdering.

Generell dispensasjon ved bruk av strukturkvoteordningen må utgå. Det samme bør gjelde tilsvarende dispensasjon ved bruk av den særlige kvoteordningen (ID-kvoter / sammenslåing) for fartøy under 11/13 meter, jf. forskriftsforslagets kapittel 5. Også her er det avgjørende at passive tillatelser ikke kan struktureres vekk uten at driftskravet er oppfylt.

4. Leiefartøy (kapittel 2.3)

Norges Kystfiskarlag støtter forslaget om å innføre to separate bestemmelser om leiefartøy, én for nybyggsordningen (§ 10) og én for havari/forlis (§ 9). Dette gir et klarere og mer brukervennlig regelverk.

Vi ser samtidig en betydelig risiko for at de to ordningene kan kombineres på måter som uthuler regelverket. Det er avgjørende at det ikke åpnes for at samme aktør parallelt eller etter hverandre kan benytte begge ordningene på en måte som i praksis fungerer som forlenget bruk av leiefartøy ut over det enkelte ordnings formål. Vi ber om at det innarbeides klare bestemmelser som hindrer slik utnyttelse.

Vi understreker videre at gjeldende krav om at omsøkt leiefartøy ikke skal ha fisket i henhold til annen leiefartøytilatelse i løpet av de siste to årene, må videreføres i en eller annen form. Dette kravet har vært en viktig sperre mot at enkelte fartøy systematisk benyttes som leiefartøy for ulike

rederier over tid, og det bidrar til å opprettholde koblingen mellom kvote og fartøy som Riksrevisjonen har påpekt som viktig.

5. Eierkonsentrasjon (kapittel 2.4)

5.1 Rekkefølgen i prosessen er feil

Norges Kystfiskarlag mener at den foreslåtte rekkefølgen er feil. Stortinget har vedtatt at det skal innføres eierkonsentrasjonsbegrensninger i kystfiskeflåten (vedtak 586, 587 og 588, 2024). Disse begrensningene må innføres og effektueres FØR strukturgevinsten fordeles. Hvis ikke vil eierkonsentrasjonsreglene miste sin effekt, og de vil bli overskredet i stor skala fra dag én når strukturgevinsten begynner å fordeles.

Vi ber Fiskeridirektoratet og departementet om å sikre at oppfølgingen av Stortingets vedtak om eierkonsentrasjon kommer på plass før de første strukturkvotene utløper, og før fordelingen av strukturgevinst starter. Alt annet vil i praksis undergrave intensjonene bak både eierkonsentrasjonsreglene og Stortingsvedtak 592 om hvordan strukturgevinsten skal fordeles.

6. Åpen gruppe reker Grønland (kapittel 5.3.2)

Norges Kystfiskarlag har ingen innvendinger mot forslaget om å oppheve adgangen til å delta i reketrålfisket ved Grønland i åpen gruppe. Vi forutsetter at en eventuell opphevelse ikke gis prinsipiell betydning for vurderingen av åpne grupper i andre fiskerier, der situasjonen er en helt annen og hvor åpne grupper har en avgjørende funksjon som rekrutterings- og nedtrappingsarena.

7. Oppheving av unntak fra nedre grense på hjemmelslengde (kapittel 6.3.1)

Norges Kystfiskarlag støtter forslaget om å oppheve unntaket fra den nedre grensen på 11 meter hjemmelslengde. Unntaksbestemmelsen ble innført som en overgangsordning i forbindelse med omleggingen av Finnmarksmodellen i 2007, men har over tid bidratt til at kvotegrunnlag er blitt flyttet ut av hjemmelslengdegruppen under 11 meter. Fraværet av vanntette skott har latt kvotefaktorer flyttes på tvers, systematisk i disfavør av gruppen under 11 meter – om lag 171 kvotefaktorer i torskefisket og 159 i seifisket er flyttet ut, og forskyvningen er deretter formalisert gjennom tekniske justeringer av gruppekvotene. Unntaket i kap. 6.3.1, der 89 deltakeradganger med hjemmelslengde 10–10,99 meter er strukturert opp i gruppen 11–14,99 meter, er ett konkret eksempel. Etter vårt syn vil en oppheving av unntaket bidra til å gjenopprette den opprinnelige gruppeinndelingen og styrke sammenhengen mellom hjemmelslengdegruppene og kvotefordelingen.

Vår støtte til forslaget forutsetter imidlertid at strukturkvoter som er bygget opp gjennom bruk av dette unntaket, ved utløp av strukturperioden utelukkende tilbakeføres til den opprinnelige hjemmelslengdegruppen under 11 meter. Dette er i tråd med Stortingsvedtak 592 om fordeling etter opprinnelig hjemmelslengde, og det er helt grunnleggende for at gruppen under 11 meter skal ha et selvstendig kvotegrunnlag uavhengig av strukturkvoteordningen. Da vil de kvotefaktorene som historisk er flyttet ut av gruppen kunne føres tilbake, slik at hensynet bak forslaget om å gjenopprette gruppegrensene faktisk blir ivaretatt.

8. Endring av kvotetak i kystfiskeflåten (kapittel 6.3.2)

Norges Kystfiskarlag støtter ikke forslaget om å åpne for kvotetak på 4+2 i hjemmelslengdegruppen 11–14,99 meter og 5+3 i hjemmelslengdegruppen 15–27,99 meter. Etter Kystfiskarlagets syn vil mer fleksible kombinasjoner gjøre strukturering mer attraktivt og framskynde nedgangen i antall fartøy ved at kvotegrunnlaget samles på færre. Vi kan ikke se at forslaget vil bidra hverken til en bedre bestandssituasjon eller til å motvirke prissvingninger, men kvotegrunnlaget kan konsentreres ytterligere på færre fartøy.

Høringsnotater dokumenterer en betydelig nedgang i antall tillatelser i de aktuelle kystflåtegruppene i perioden 2015–2025:

- Konvensjonell kyst, torsk nord: 28 prosent nedgang i antall tillatelser med hjemmelslengde 11 meter og over (fra 627 til 449).
- NVG-sild kyst: 23 prosent nedgang (fra 203 til 157).
- Makrell garn/snøre og not: 35 prosent nedgang (fra 113 til 74).

Den største nedgangen har skjedd i de minste hjemmelslengdegruppene, og geografisk er nedgangen størst i Nord-Norge. Ifølge høringsnotatet er det «vanskelig å forutse om en endring av kvotetaket som foreslått vil medføre en ytterligere nedgang». Når direktoratet selv er usikre på virkningene, kan vi ikke akseptere en endring som peker i feil retning. Føre-var-prinsippet tilsier at gjeldende kvotetak videreføres uendret.

Vi vil dessuten påpeke at de organisasjonene som har henvendt seg til departementet med ønske om endring av kvotetakene — Norges Fiskarlag, Fiskebåt og Pelagisk Forening — ikke representerer den delen av kystfiskeflåten som er mest utsatt for konsekvensene av ytterligere strukturering. Det er etter vår vurdering uheldig dersom et regelverk som først og fremst får virkning for den minste og mellomstore kystflåten, skal innrettes etter ønsker fra organisasjoner med tyngdepunkt lenger oppe i flåtestrukturen.

9. Strukturering av utskiftningstillatelser (kapittel 6.4)

Norges Kystfiskarlag støtter ikke forslaget om å likestille oppgivelse av utskiftningstillatelse med uttak av fartøy i strukturvoteordningen.

Forslaget åpner for handel med rettigheter uten reell aktivitet, og er en ytterligere uthuling av strukturvoteordningen etter at kondemneringskravet ble fjernet i 2020. Vi krever at strukturering fortsatt skal forutsette at et fartøy faktisk tas ut av fiske.

Høringsnotatet argumenterer for at «å investere i et fartøy for deretter å trekke det ut igjen av fiske i forbindelse med strukturvoteordningen kan fremstå som lite lønnsomt og uhensiktsmessig».

Kystfiskarlaget anser at nettopp dette er intensjonen med kravene strukturordningen, det skal være en kostnad og ressursbindende å bruke den.

10. Fordeling av strukturegevinst (kapittel 7)

10.1 Strukturegevinst i forbindelse med avkortning (kapittel 7.2.2.1)

Norges Kystfiskarlag er imot forslaget om å endre fordelingsnøkkelen for strukturegevinst ved avkortning til Modell X.

Avkortning har fram til nå vært fordelt flatt, jf. departementets instruks av 27. oktober 2016. Den ryddigste løsningen er å fordele hele strukturegevinsten fra avkortning på både grunnkvoter og strukturkvoter i gruppen, slik praksis er i dag.

Forslaget om å endre fordelingsnøkkelen til Modell X også for avkortning legger opp til et lite gjennomiktig system. Det vil bli vanskelig å holde oversikt over hvilke faktorer som stammer fra hvor, og hvilke regler som gjelder for hver faktor. Avkortning ved strukturering og tilbakefall av strukturegevinst ved utløp av tidsbegrensning er to prinsipielt forskjellige spørsmål. Det er ingen logisk eller historisk sammenheng mellom dem, og praksisen for fordeling av avkortning har aldri vært gjenstand for en helhetlig høring der konsekvensene av endring har vært utredet. Vi krever at fordelingen av strukturegevinst ved avkortning fortsetter som i dag.

10.2 Strukturegevinstkvotefaktor som ny kvotefaktortype (kapittel 7.2.2.3)

Norges Kystfiskarlag støtter Fiskeridirektoratets forslag om å innføre en ny tredje kvotefaktortype — strukturegevinstkvotefaktor — ved siden av grunnkvotefaktor og strukturkvotefaktor.

En egen kategorisering av strukturegevinst er etter vårt syn den eneste fornuftige løsningen for å oppnå et transparent og etterprøvbart system. Når strukturegevinsten skal fordeles over flere tiår og fra mange ulike strukturkvoter med ulike utløpsdatoer, blir det avgjørende at det til enhver tid er mulig å spore hvor de enkelte kvoteandelene kommer fra, hvilke regler som gjelder for dem, og hvordan de skal behandles ved videre disposisjoner.

Strukturegevinst som tildeles et fartøy øker ikke grunnkvoten som sådan, men fremstår som en egen, identifiserbar tilleggsfaktor. Dette gjør det enklere både for forvaltningen og for næringen å holde oversikt over hva som er fartøyets opprinnelige grunnkvote og hva som er tilført gjennom strukturegevinstfordeling. Strukturegevinstkvotefaktorer kan heller ikke struktureres ytterligere. De gir altså ikke fartøyeier grunnlag for nye struktureringer eller utvidet kvotetak gjennom nye strukturkvotekjøp. Dette er en viktig egenskap som hindrer at strukturegevinsten i seg selv blir en motor for ny strukturering.

Vi forutsetter at strukturegevinstkvotefaktorer som er tilordnet grunnkvotefaktor følger grunnkvoten ved utskifting, salg og flytting av driftsgrunnlag, og at strukturegevinstkvotefaktorer som er tilordnet strukturkvotefaktor følger strukturkvoten på tilsvarende måte. Vi understreker at strukturegevinstkvotefaktorer ikke må kunne splittes ut fra grunnkvoten eller strukturkvoten de er tilordnet, og at de heller ikke skal kunne overdras alene. Kvoteene må henge sammen for at sporbarheten og kontrollen i systemet skal opprettholdes.

10.3 Fordeling til opprinnelig gruppe (kapittel 7.2.3)

Norges Kystfiskarlag støtter at strukturgevinsten fordeles tilbake til den gruppen kvotegrunnlaget opprinnelig kom fra, også der det er strukturert på tvers av fartøygrupper (torsketrål/seitrål og pelagisk trål/nordsjøtrål). Dette er i samsvar med Stortingets vedtak.

Vi støtter særlig at strukturkvoter som opprinnelig er hentet fra hjemmelslengdegruppen under 11 meter — de 89 deltakeradgangene i torsk/hyse/sei nord og de 3 i makrell garn/snøre som er strukturert i medhold av unntaksbestemmelsen — tilbakeføres til hjemmelslengdegruppen under 11 meter når de utløper. Dette er i tråd med Sttingsvedtak 592 om fordeling etter opprinnelig hjemmelslengde, og helt grunnleggende for prinsippet om at gruppen under 11 meter ikke skal omfattes av strukturkvoteordningen.

Vi har følgende krav til gjennomføringen:

- Fiskeridirektoratet må sikre tydelig sporbarhet av disse strukturkvotene i registeret, og fordelingen må gjennomføres straks tidsbegrensningen utløper. Direktoratet har selv erkjent at «oppgivelse av flere kvotetyper er behandlet på samme måte i Fiskeridirektoratets registre», hvilket innebærer at sporbarheten i dagens system er svak.
- De første strukturkvotene utløper ved årsskiftet 2026/2027. Direktoratet sier i høringsnotatet at man «skal vurdere behovet» for å fordele eldre avkortninger i løpet av 2026. Vi krever at fordelingen av tidligere avkortninger som ennå ikke er fordelt, gjennomføres FØR fordelingen av strukturgevinst fra utløpte tidsbegrensninger starter. Alt annet vil gjøre fordelingsregnskapet uoversiktlig.
- Fiskeridirektoratets nye fartøyregister må få på plass tydelig merking av hvor strukturkvotene opprinnelig kom fra, slik at det ikke oppstår tolkningsspørsmål om 10–20 år når disse skal fordeles videre.

10.4 Merknad til tabell 18 og fordelingen til hjemmelslengde under 11 meter

Vi har en merknad til tabell 18 i høringsnotatet (s. 45). Tabellen viser fordeling av strukturgevinstkvotefaktorer på hjemmelslengdegrupper for konvensjonell kyst, sei nord for 62°N, og inkluderer kolonnen «under 11 m».

Hjemmelslengdegruppen under 11 meter har ikke strukturkvoteordning, og det er derfor ingen strukturkvotefaktorer i denne gruppen som strukturgevinsten kan fordeles til etter Modell X. Modell X innebærer at gevinsten per grunnkvotefaktor er dobbelt så stor som gevinsten per strukturkvotefaktor — en mekanikk som forutsetter at det finnes strukturkvoter i gruppen. Når strukturgevinsten som tilbakeføres til gruppen under 11 meter (fra de 89 strukturerte unntakskvotene), skal fordeles, må hele gevinsten gå til grunnkvotene. Tabellen og forskriftsforslagets Kap. 3 § 23 bør klargjøres på dette punktet, slik at det ikke oppstår tolkningstvil.

10.5 Omvendt strukturering (kapittel 7.2.4)

Norges Kystfiskarlag ser ingen grunn til å åpne for kompensasjon ved såkalt omvendt strukturering. Etter vårt syn er det ingen særegne hensyn ved tilfellene som er rammet av omvendt strukturering. Da tidsbegrensningen på 25 år i sin tid ble innført, ble den stående også for rederier som hadde

strukturert under det tidligere regelverket uten tidsbegrensning, jf. Volstad-saken (Rt. 2013 s. 1345). En kompensasjonsordning som foreslått vil bryte med hensynet til likebehandling og innebære en skjønsmessig omfordeling uten klar hjemmel eller objektive kriterier. Det vil også være i strid med de prinsippene Høyesterett har lagt til grunn om kvoterettighetenes karakter som offentligrettslige tillatelser og statens adgang til å endre reguleringsregimet. En kompensasjonsordning vil dessuten redusere den samlede strukturgevinsten som tilbakeføres til gruppen, og være vanskelig å avgrense uten å skape presedens for andre særtilfeller. Norges Kystfiskarlag avviser at det åpnes for kompensasjon ved omvendt strukturering.

10.6 Strukturgevinst til «gamle» rekrutteringskvoter (kapittel 7.2.5)

Norges Kystfiskarlag krever at grunnkvotefaktorer knyttet til den «gamle» rekrutteringsordningen (2010–2019) skal omfattes av fordelingen av strukturgevinstkvotefaktorer på lik linje med andre grunnkvoter. Dette gjelder både strukturgevinst fra avkortning og strukturgevinst etter tidsbegrensningens utløp. Forslaget i forskriftsutkastets § 23 om å ekskludere rekrutteringskvotene fra fordelingen er prinsipielt urimelig og motvirker ordningens formål om å gi de tildelte mottakerne et stabilt og forutsigbart driftsgrunnlag, på lik linje med andre fartøy i den aktuelle reguleringsgruppe.

Rekrutteringskvotene er allerede urimelig behandlet i dagens system: de kan ikke omsettes, de gir ikke banksikkerhet, og de skal tilbakeføres til fellesskapet når fiskeren slutter. Innehaverne fikk ved tildeling i 2010–2015 informasjon om at kvotene var likeverdige med andre kvoter, kun ikke omsettelige. Mange tok økonomiske avgjørelser basert på denne forutsetningen — de kjøpte ikke ordinær kvote til en gunstig pris, og innrettet driften etter at kvotene ville utvikle seg som andre kvoter.

Det er om lag 120 slike rekrutteringskvoter, mange i fisket etter torsk og i pelagisk sektor. Rekrutteringskvotene har bidratt inn i strukturordningen gjennom avkortning og gjennom å bli strukturert vekk. En vesentlig del av innehaverne har bygd drift rundt nye fartøy i gruppen 11–15 meter, med betydelige og langsiktige investeringer. Disposisjonene er gjort i god tro på at rekrutteringskvoten ville gi et forutsigbart driftsgrunnlag på linje med andre fartøy i samme gruppe. De som har benyttet strukturordningen har i tillegg avgitt 20 prosent av rekrutteringskvoten i avkortning til gruppen, og for enkelte har dette skjedd ved flere struktureringer. Disse fiskerne har dermed selv vært med på å bygge opp den gevinsten som nå skal tilbakeføres, og det henger ikke sammen at de samtidig skal stenges ute fra fordelingen. Andre har valgt motsatt og avhendet deltakeradganger under 11 meter mens de har holdt på rekrutteringskvoten, i forventning om at strukturgevinsten ville falle tilbake på den grunnkvoten som da sto igjen. Å ekskludere dem fra strukturgevinst, slik § 23 i forskriftsutkastet legger opp til, vil skape en urimelig forskjellsbehandling mellom dem som har brukt rekrutteringskvoter som grunnkvote, og dem som har brukt dem som strukturkvote. Samme rekrutteringskvote skal ikke behandles ulikt avhengig av om innehaveren har brukt den som grunnkvote eller strukturkvote. Dette er saklig uholdbart og må rettes i den endelige forskriften.

Vi vil videre påpeke at strukturtilbakefall til rekrutteringskvotene vil bidra til å spre ressursgrunnlaget på flere rederier, skape aktivitet og muligheter i flere lokalsamfunn, og styrke rekruttering til kystflåten. Dette er helt i tråd med formålet rekrutteringsordningen ble innført med, og det undergraver tilliten til offentlige rekrutteringsordninger generelt om innehaverne av rekrutteringskvoter nå skal behandles dårligere enn andre.

10.7 Kvote tak og eierkonsentrasjon (kapittel 7.2.7) — alternativ C med modifikasjoner

Fiskeridirektoratet skisserer tre alternativer (A, B og C) for håndtering av tilfeller hvor kvotetak eller eierkonsentrasjonsreglene overstiges ved fordeling av strukturgevinstkvotefaktorer.

Norges Kystfiskarlag mener at alternativ C er den ryddigste løsningen: strukturgevinst som fordeles til et fartøy holdes utenfor beregningen av kvotetak. Det kan aksepteres at et fartøy i en periode kan ligge over kvotetak som følge av tilbakefall av strukturgevinst — etter hvert som flere strukturkvoter utløper og fordelingen utjevnes, vil disse fartøyene også havne under taket. Vi forutsetter at det fastsettes en skjæringsdato slik at det ikke tillates at noen overstiger kvotetak som følge av struktureringer foretatt etter skjæringsdatoen.

Vi krever imidlertid at alternativ C suppleres med følgende justeringer, slik at det ikke åpnes for ubegrenset eierkonsentrasjon over tid:

- Strukturgevinstkvotefaktorer over det ordinære kvotetak kan ikke overdras videre. Strukturgevinst som blir liggende over kvotetak på et fartøy, må låses til det fartøyet og kan ikke tas med ved salg, utskifting eller flytting av driftsgrunnlag. Når fartøyet slutter i fiske, går strukturgevinsten over taket tilbake til gruppen.
- Forbud mot ny strukturering for fartøy som ligger over kvotetak. Direktoratet nevner selv at det er «rimelig å begrense fartøyeiers mulighet for å erverve nye strukturkvotefaktorer». Dette må være absolutt, ikke skjønnsmessig. Et fartøy som har strukturgevinst over kvotetak, skal ikke under noen omstendigheter kunne erverve nye strukturkvoter.
- Tilsvarende må det innføres begrensninger på et fartøys adgang til å foreta ytterligere strukturering dersom rederiet på struktureringstidspunktet er kjent med, eller burde være kjent med, at fartøyet vil komme over kvotetak som følge av framtidig tilbakefall av strukturgevinst. Strukturkvoter har faste, kjente utløpsdatoer, og det er fullt mulig for fartøyeier å beregne hvor mye strukturgevinst som vil tilfalle fartøyet i årene som kommer. Det vil være en åpenbar omgåelse av kvotetakene om en eier kan strukturere opp til taket i dag, vel vitende om at fartøyet vil bli liggende langt over taket etter hvert som strukturgevinsten fordeles. Slik strategisk «forhåndsstrukturering» må ikke tillates.

Med disse modifikasjonene mener Norges Kystfiskarlag at alternativ C kan være en akseptabel løsning. Uten dem vil alternativet i praksis åpne for ubegrenset eierkonsentrasjon over tid, og det vil være uakseptabelt.

11. Sammenslåing av reke­tråltillat­elser (kapittel 8.1)

Norges Kystfiskarlag har ingen innvendinger mot at kondemneringskravet oppheves som en harmonisering med øvrige strukturordninger. Vi forutsetter samtidig at fartøy som tas ut av fiske ved sammenslåing, ikke flyttes over i andre, mindre regulerte fiskerier.

Vi går imot forslaget om å redusere avkortningen i konsesjonskapasitet fra 30 til 10 prosent. En reduksjon vil gjøre det mer attraktivt å gjennomføre sammenslåinger, og vil dermed bidra til ytterligere strukturering i reke­trålfåten nord for 62°N. Den gjeldende avkortningen på 30 prosent har bidratt til en mer balansert kapasitetstilpasning i fiskeriet, og det er ingen god begrunnelse for å redusere den.

12. Avslutning

Norges Kystfiskarlag mener at høringsforslagene samlet sett har et klart strukturpådrivende element ettersom de vil gjøre det enklere og mer lønnsomt å strukturere ytterligere, noe vi ikke kan støtte. Dette går i motsatt retning av det Stortinget har signalisert om at den minste og mellomstore kystflåten skal sikres gode rammebetingelser.

Vi vil særlig framheve følgende sentrale krav:

- Eierkonsentrasjonsbegrensninger må innføres FØR strukturgevinsten fordeles.
- Dispensasjonsadgangen ved strukturering må fjernes — den uthuler driftskravet.
- Rekrutteringskvotene må omfattes av fordelingen av strukturgevinst på lik linje med andre grunnkvoter.
- Avkortning må fortsette å fordeles som i dag, ikke etter Modell X.
- Forslaget om strukturering av utskiftningstillat­elser må forkastes.
- Forslaget om endrede kvotetak (4+2 og 5+3) må forkastes.

Med vennlig hilsen
NORGES KYSTFISKARLAG

Hanna Arctander
daglig leder

Tom Vegar Kiil
leder

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten underskrift